

Werkgroep
De Slobkousjes
natuurpunt

SLOBKOUSNIEUWS 14 jrg10

Het is intussen al de vierde Corona nieuwsbrief van de Slobkousjes.

In normale tijden zou het al de laatste zijn van ons voorjaarsseizoen want is volgende woensdag onze eerste uitstap van het zomerseizoen! Luc zou met ons de Maasvallei intrekken.

Slobkouskalender 2020

Datum	Gebied	Vertrekplaats	Gids
15/04	Kerkeweerd en Negenoord	Parking De Wissen	Luc Berger

Maar laat ons geen treurlied aanheffen maar optimistisch naar buiten onze openbloeiende natuur verder bewonderen.

Er zijn enkele trouwe Slobkousen die me wekelijks voldoende materiaal bezorgen om deze nieuwsbrief samen te stellen maar het konden er eigenlijk meer zijn. Zonder dat mijn trouwe leveranciers zouden gaan afremmen wil ik hier een oproep doen aan wie nog schuchter denkt dat hij niets te melden heeft dat de Slobkousnieuwsbrief waardig is.

Ik heb eens nageteld en deze nieuwsbrief valt wekelijks in 150 mailboxen. Dat gaat van Noord naar midden en zuid Limburg tot Voeren. Maar ook in Brabant, West-Vlaanderen Antwerpen en Nederland verschuilen zich Slobkousen. Het zou welk leuk zijn om eens een foto binnen te krijgen vanuit Nederland nu we zelf de grens niet over kunnen of misschien van de kuststreek of al die andere plekken waar Slobkousjes nu in hun kot zitten. Maak eens een foto vanuit jullie kot (dus buiten) en laat ons meegenieten en weten dat ook ver van de Houtmolenstraat de blaadjes groen beginnen worden.

Ik wacht in spanning

Groeten van Jan en hou jullie gezond

ZE WANDELDEN, ZAGEN EN STUURDEN ME LEUKE PLAATJES

Ine strekte de benen in de Dommelvallei en stuurde me volgende leuke plaatjes:

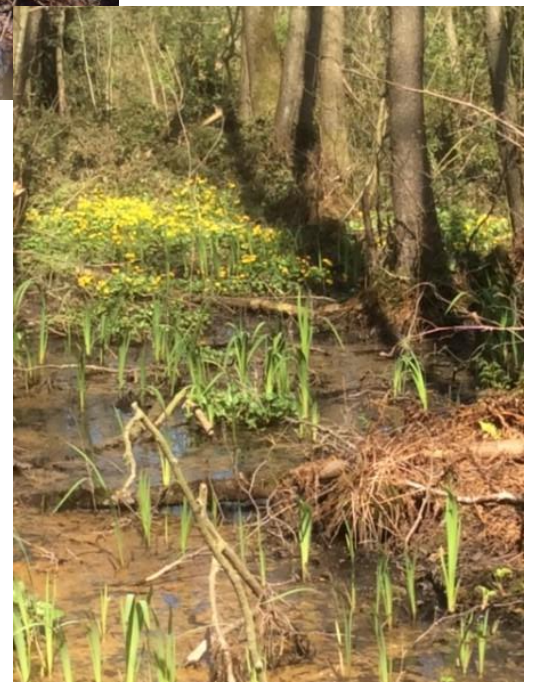
Hoi Jan,

Look-zonder-look en Pinksterbloem dan mag je Oranjetipje verwachten en daar hoef je nog niets eens zo veel geluk voor te hebben. Op de foto krijgen, ja daar moet je voor gaan zitten.

Verder nog een plaatje van Dotterbloem en vijver in de Dommelvellei.

Geniet van de lente en blijf gezond.

Ine.

Peter geniet duidelijk meer van het nachtleven

Beste slobkousjes,

Nu de temperatuur aan het stijgen is, kan het ook plezant zijn om nachtvlinders te vangen (als je 's nachts niet kan, of niet wil slapen 😊)

Ik had deze nacht toch al zo'n 9 verschillende soorten!

De mooiste in deze reeks vind ik persoonlijk de "Aangebrande spanner" (op de foto kan je zien waarom ze hem zo noemen ...) niettegenstaande "Eikenvoorjaarsuil" zeldzamer is

Foto van de aangebrande spanner hier en de rest is te zien in de link hieronder:

[https://waarnemingen.be/users/94286/photos/?after_date=2020-04-09&before_date=2020-04-09&species=&species_group=8&province=&rarity=&search=&location=&sex=&validation_status=&life_s](https://waarnemingen.be/users/94286/photos/?after_date=2020-04-09&before_date=2020-04-09&species=&species_group=8&province=&rarity=&search=&location=&sex=&validation_status=&life_stage=&activity=&method=)

gr Peter

En dat hij dan ook al eens naar boven kijkt wisten we en levert weer mooie informatie

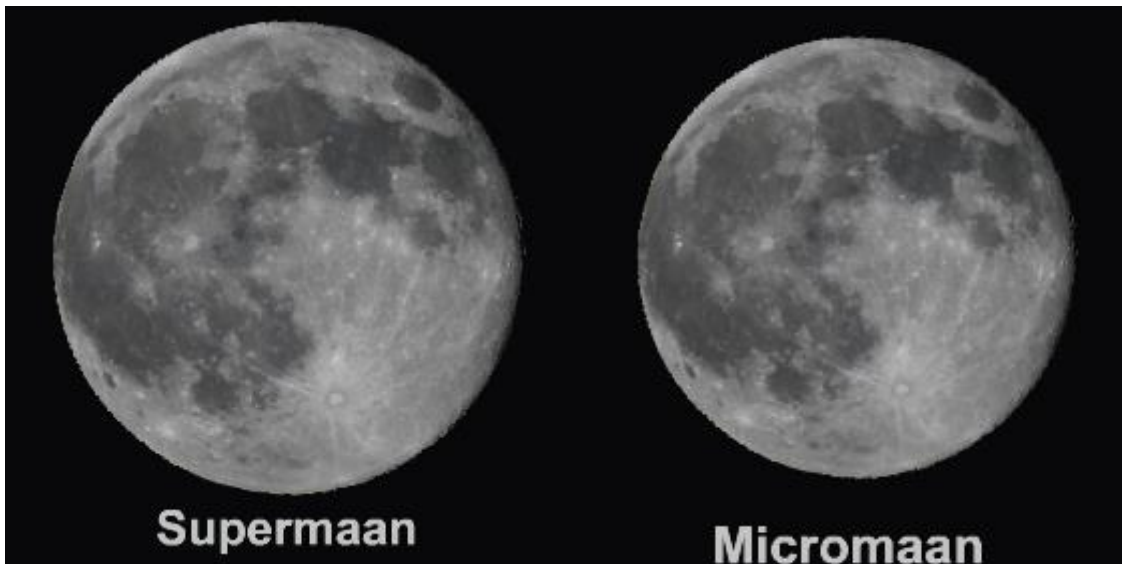
Hoi allen,

Niet alle zaken die ik doorstuur hebben rechtstreeks te maken met plantjes maar we zitten in een speciale situatie dus kan je mijn geratel beschouwen als een soort van 'alternatief iets' ...

Zoals jullie wellicht weten was het op 8 april een SUPERMAAN. De laatste jaren wordt hier heel aandacht aan gegeven in de media en dikwijls is die aandacht veel spectaculairder dan de werkelijkheid voorstelt (dat zijn we dan ook al wel gewoon van de media ...)

Ik heb deze supermaan gefotografeerd in de nacht van dinsdag op woensdag (foto zie bijlage)

De maan draait rond de aarde en de aarde draait rond de zon. Hierdoor zien we de maan continu wijzigen van gedaante gaande van nieuwe maan (geen maan zichtbaar) tot volle maan. De volledige cyclus duurt +/- 29,5 dagen. De baan van de maan rond de aarde is niet volledig cirkelvormig maar ellipsvormig. D.w.z. dat er een moment is dat de maan het dichtst bij de aarde staat (varieert tussen de 356.000 km en de 370.000 km) en een moment dat ze het verste van de aarde verwijderd is (varieert tussen de 404.000 en de 407.000 km). Soms valt volle maan juist samen met het moment dat de maan het dichtst bij de aarde staat en dan spreken we van **supermaan**. Soms valt volle maan samen op het moment dat de maan het verste van de aarde verwijderd is. Dan spreken we van een **microma**n. Het verschil tussen beide extremen bedraagt 14%. Hieronder zie je het verschil tussen beide uitersten in het meest extreme geval

In de praktijk zie je met het blote oog geen verschil aan de hemel !!!!

Ook alle mysterieuze zaken die rond de maanverschijnselen hangen, zijn prietpraat zoals:

- De maan veroorzaakt (samen met de zon) eb en vloed; een mens bestaat voor meer dan 50% uit water dus de maan heeft een grote invloed op ons lichaam: ONZIN !
- Er worden meer kinderen geboren bij volle maan: ONZIN !
- Enkel de mythe rond de weerwolf; Dat is wel echt 😊 (hihi)

Verdere info:

1. In de onderstaande link kan je de stand van de maan telkens opzoeken. Je ziet hoe er de maan elke dag uit ziet. Als je op een bepaalde dag klikt, krijg je meer info waaronder de juiste afstand van de aarde tot de maan op die bepaalde dag!

Link naar maankalender: <https://www.spacepage.be/waarnemen-tools/maankalender>

2. Voor de grootste supermaan van de 21ste eeuw zullen we moeten wachten tot vrijdag 6 december 2052. Op die dag is de combinatie van 'volle maan' en 'maan het dichtst bij de aarde' het meest optimaal van deze eeuw. De afstand bedraagt dan 356.426 km (NB de afstand van de supermaan van deze week bedroeg 356.970 km). De maan is dan +/- 7,4% groter dan de gewone standaard maan die we gemiddeld aan de hemel kunnen zien. Het zal niet spectaculair zijn ... op zich niet zo'n probleem gezien ik ervan uitga dat ik er niet bij zal zijn ...

Gr Peter

Ik denk ook niet dat ik dat nog zal meemaken Peter

Die aangebrande spanner had Isabelle blijkbaar wat nieuwsgierig gemaakt want ze is aan het experimenteren gegaan blijkt uit deze mail:

Beste Peter,

Wat doe ik fout?

Ik heb uw brouwsel, 1 liter rode wijn en 1 kg suiker erin oplossen, daar ook nog eens een kwak overtijdse perenstroop erbij en dan smeren maar.

Reeds 3!!! keer geprobeerd, eerste keer te veel wind, tweede keer regen, en dan dacht ik derde keer goede keer, prachtig weer, windstil, warme nacht enkele dagen geleden en GEEN ENKELE nachtvlinder.

Had wel maar 1 boom gesmeerd want was het stilaan beu...

Ik heb mijn brouwsel bewaard in een steriliseerbokaal. Is het overtijds nu?? Ik heb het opgegeven... geen al dan niet aangebrande nachtvlinders in mijn tuin, zou dat mogelijk zijn??

Groetjes, Isabelle

Ja alle begin is moeilijk Isabelle maar ridderlijk als hij is kwam Peter haar dadelijk met raad en daad te hulp:

Beste Isabelle,

Je doet niets fout !

Het is alleen zo dat de nachtvlinders momenteel genoeg voedsel vinden in de natuur zelf en dus niet echt op zoek zijn naar extra voedsel dat we aan de bomen smeren.

Het "smeerseizoen" is een beetje voorbij maar dit wil niet zeggen dat er nu geen vlinders op de smeer afkomen. Het zijn er alleen een heeeeel stuk minder en dus soms frustrerend.

De laatste keer dat ik gesmeerd heb, was op 27 maart in 't Plat in Overpelt

Ik had meer dan 50 bomen ingesmeerd + een 6 tal in stroop gesopte katoenkoorden in struiken gehangen tussen de gagel in de hoop de gageluil te strikken en eventueel de kleine manteluil

Resultaat van de hele avond: geen gageluil, geen kleine manteluil ; slechts 7 vlinders !!!!

Zie link: https://waarnemingen.be/users/94286/observations/?after_date=2020-03-27&before_date=2020-03-27&species_group=8&rarity=&search=&advanced=on&species=&sex=&province=&validation_status=&life_stage=&activity=&method=ON_SUGAR

Met ander woorden: Gene vette. Gezien de omstandigheden toen ook goed waren (temperatuur OK, niet te veel wind), weet je voldoende : Het smeren heeft niet zo veel effect meer

Als we nu onze vlinderbakken opzetten in de bossen, smeren we de bomen nog wel in omdat we toch daar zijn en in het begin zitten er toch nog niet veel vlinders in de lichtbakken of op de lakens en dan lopen we een beetje rond in de bossen en controleren we de smeer op de bomen en af en toe zit er toch wel een mooie vlinder op.

Wat je ook best weet is dat niet alle vlinders op smeer afkomen. De aangebrande spanner komt bijvoorbeeld niet op smeer af

Ik zou zeggen: Geef de moed niet op. Ik heb dikwijls kilometers gewandeld om bomen in te smeren overdag op plaatsen 20 km van thuis. Na valavond terug naar dat gebied rijden en de hele tour terug aflopen met 3 'klassieke' vlinders als resultaat. Dan vloek je wel effe maar dat hoort er nu eenmaal bij. Maar ondertussen zie je dan ook wel weer andere mooie dingen (spinnen, kevers, pissebedden, duizendpoten, zakdragers die tegen de boom hangen, springstaartjes, ...). Je moet er gewoon van genieten en telkens als ik terug thuis kwam, was er wel iets bij waarvan ik kon zeggen: Het was weer de moeite om op pad te gaan!

Volgens mij zitten die vlinders nu ook gewoon in hun kot Peter zo simpel is dat!

NB Mijn vlinderbak staat weer buiten (foto in bijlage) en er zit al wat in 😊
Als ik nu morgenvroeg om 5u30 opsta om gaan te werken, heb ik nog even tijd om te kijken welke verassing er weer in het "pakje" of beter gezegd "lichtbakje" zit

Succes ! Peter

Als ge er natuurlijk zo'n straffe lampen gaat opzetten wie kan dan rustig in zijn kot blijven?

Nicole was ook op pad

Hallo Slobkousjes

Erpecommerbeemden is weer sprookjesachtig mooi !

De bever is er flink aan het werk geweest ,bloeiend Goudveil, Speenkruid, Dotterbloem

Groetjes Nicole

kleurig rond schaduwmos

verspreidbladig goudveil

wateraardbei

rode kelkzwam

Dat was dan weer genoeg om Peter nieuwsgierig te maken want snel erna deze mail:

Hallo allemaal, Ik kan het verhaal van Nicole alleen maar bevestigen !

Ik heb het geluk dat ze me als zelfstandige in deze periode op sommige plaatsen nog binnenlaten en zodoende moet ik drie keer per week naar Meeuwen.

Gisteren namiddag dacht ik toen ik in Meeuwen vertrok: Het is mooi weer dus even stoppen in Erpekom gezien ik daar toch langskom (en omdat Nicole altijd zo enthousiast te werk gaat over dit gebied)

Het is daar idd mooi ! (Al maar goed dat mijn botten nog in de koffer zaten...)

Wie was daar ook aan 't struinen ? Je kan het al raden... Nicole !!

Foto's zijn te zien in de link hieronder.

Foto van de beveractiviteit in bijlage want die waarnemingen worden blijkbaar verborgen gehouden.

https://waarnemingen.be/users/94286/photos/?after_date=2020-04-10&before_date=2020-04-10&page=1

Samengevat: Allen daarheen maar niet samen ! Gr Peter

Dirk krijgt terug het laatste woord:

Waarde Slobkousje

Heb afgelopen dagen vele uren besteed aan tuinwerken,... (of toch doen alsof) en zo veel mogelijke planten laten staan, lees dit als-voor-andere-onkruid-wieden. Over het thema 'onkruid' is afgelopen week heel wat verduidelijkt. Wat blijkt nu dat naast ooit aangekochte aanplant, en deels verwaarlozing van de tuin, her en der planten opduiken die zich blijkbaar thuis goed voelen. Naar mijn mening zijn deze op eigen initiatief de tuin komen koloniseren en hebben zich ongevraagd genesteld. Ik twijfel echter of zij de juiste biotoop gekozen hebben. Natuurlijk niks spectaculair, maar ik beschouw ze als dwaalgast.

In bijlage een kort beeldverslag met duiding van eigen aanplant of toeristplant.

Verder heb ik me even verdiept in naamgeving van twee voorkomende planten in mijn georganiseerde wildernis.
DD

GEVLEKTE ARONSKELK (dwaalgast), kalkminnend?

DASLOOK (dwaalgast); kalkminnend?

SALOMONSZEGEL spec (aangekocht), vermoedelijk gewone salomonszegel, maar kan ook welriekende salomonszegel zijn volgens OBSIDENTIFY.
Naamgeving zie onderaan.

KIEVITSBLOEM (ooit geplant)

BOS-VERGEET-ME-NIETJE (dwaalgast
) Naamgeving zie onderaan

ROZE WINTERPOSTELEIN (dwaalgaast),
... voelt zich thuis happy, overwoekert graag

Slobkousjes; hieronder een basisidee van herkomst en gebruik van dit mooie plantje, de cursieve tekst hierin zijn leuke weetjes of.... Vergeten grootmoedersadviezen...

UIT OPZOEKWERK ROND NAMENHERKOMST **SALOMONSZEGEL**

Knipstel uit diverse, gekopieerde verhalen:

En wie de wortelstok van de salomonszegel als amulet meedraagt in zijn rechter broekzak maakt zich onkwetsbaar tegen slagen en kogels. Het staat wel vast dat de plant een geneeskrachtige werking heeft. De pap of het sap van gestampte wortel wordt gebruikt tegen zweren, fijt, negenogen, blauwe plekken, aambeien, bloeduitstortingen, kneuzingen en schaafwonden (de Franse namen 'herbe aux panaris' en 'herbe à la nature' verwijzen hiernaar). De Griekse legerarts *Dioscorides* gebruikte het om open wonden en gebroken gewrichten te desinfecteren. ***Als lotion diende het in het Italië van de zestiende eeuw als schoonheidsmiddel waarmee de dames hun zongebruinde huid konden blank maken, sproeten verwijderen en huidontstekingen genezen. Bruin worden was toen niet in de mode.***

Artsen uit die tijd waarschuwen tegen inwendig gebruik van salomonszegel, maar de Engelse kruidkundige *Gerard* meldt dat 'het volk in Hampstead' de wortel maalden om dat in hun bier te strooien als middel tegen gebroken botten. Of en hoe de patiënten dat overleefden weten we niet. In China wordt thee van de wortel gebruikt om koorts te verlagen, een droge mond te verlichten, chronische hoest te verzachten en een hoge bloeddruk te verlagen. Voor de scheikundigen is het van belang om te weten dat deze plant chemische stoffen bevat zoals asparagine en convallariaglycosiden, saponinen, wond genezende allantoïne, slijmstoffen, bloedsuikerverlagende glucokinine en flavonoïden. Alle deskundigen zijn het er sinds de oudheid over eens dat je voorzichtig moet zijn met het gebruik van Salomonszegel. Alle delen zijn min of meer giftig, maar de aantrekkelijke blauwe bessen zijn het giftigst van al en die moet je zeker niet plukken en opeten. Je gaat er heftig van overgeven en krijgt er een vreselijke diarree van, zo niet erger. Dat is wel een zware straf voor het plukken van deze beschermde plant, maar je bent dus gewaarschuwd.

UIT OPZOEKWERK ROND NAMENHERKOMST **VERGEET-ME-NIETJE**

Onderstaand verhaal rond dit onopvallend - doch vaak voorkomend bloempje - kan en mag je zelf interpreteren. Laat je fantasie gaan, eentje spruit voort uit het scheppingsverhaal, het tweede ligt aan grondslag van een vervolgen romanticus. Doch beide verhalen zijn leuk om te vertellen op een wandeling, ... daar zal je zeker mee scoren. De eeuwenoude legenden en verhalen zijn in deze wel enigszins geactualiseerd.

Standpunt vanuit het scheppingsverhaal:

Er was eens

Toen het scheppingsverhaal volop aan de gang was, was het zekere dag de beurt aan naamgeving van planten en bloemen (4de of 5de dag, dat ben ik vergeten). Maar de Schepper zorgde dat elke plant geur, kleur, vorm, grootte, standplaats, voorkomen en tenslotte een naam kregen. Zo was er een kleine knap blommeke met een hemelsblauwe kleur, een geel hartje en lancetvormige behaarde blaadjes. Het wat fragiele blommeke - dat in die tijd ook nog kon denken, redeneren en praten - was zo onder de indruk van het scheppingsgebeuren dat het zijn eigen naam vergat. Een beetje vergelijkbaar met de huidige stille leerling bij wie de aandacht af en toe afglijdt van de les. Toen de Schepper moe en zijn dagtaak volbracht had en richting bedstee wandelde, kwam dat kleine blommeke tot beseft niet aandacht te zijn geweest tijdens de naamgeving. Navraag bij andere fiere, pronte planten konden dit 'blauwtje' (misschien vandaar een blauwtje oplopen) bij niemand terecht om zijn naam. Vermoedelijk stond individualisme en persoonlijke plantenverheerlijkingcultus toen al hoog in het vaandel. Beteuterd met pruillip en vermoedelijk met een traan in de ogen ging het schoorvoetend naar de Schepper en verontschuldigde ze zich over haar onaandachtzaamheid bij de naambedeling en vroeg Hem ,Big Bos, 'k ben mijn naam vergeten'. De Langebaard op sandalen keek voorovergebogen, fronsend en hoofdschuddend het kleinood aan en antwoordde kort met drie woorden 'vergeet mij niet'. Met schaamrood op de wangen kroop het blommeke weg tussen het hoge gras dikwijls met voetjes in vochtige aarde. Wanneer ze zelfs vandaag aangesproken wordt en gevraagd naar de naam, antwoordt dit blommeke 'vergeet-me-nietje' in een nieuwe schrijfwijze met koppelteken.

Standpunt vanuit de middeleeuwen met romantische inslag:

Het is nog in de duistere periode van de middeleeuwen, nog ver voor het coronatijdperk maar wel in de periode dat pestepidemieën schering en inslag waren. De bevolking op het Europees vasteland werd toen gedecimeerd.

Er moet ergens rond 1248 een ridder geweest zijn, Myosotis genaamd die stoned verliefd was op jonkvrouwe Palustris (klinkt allemaal wat Grieks-Romeins). Deze jonkvrouwe moet wederom weer zo een beeldschone babe geweest zijn dat begerigheid van alle ridders in de buurt geen weerga kende. In tegenstelling tot de rurale ridders die liever met het zwaard trachtten een vrouw aan de haak te slagen, was Myostis eerder van het gewone, zorgzame, weldoordachte, voorbeeldige, goedgebouwde, overwegend intelligente, ruimdenkend type – beetje zoals alle mannelijke leden van de Slobkousjes -, die niet wist hoe hij de beeldschone voor zich moest winnen. Kortom hij was eerder timide, een natuurmens van aard.

Gezien speer, lans, steekspelen, drinkgelagen niet behoorde tot indrukmakerij om onder de aandacht te komen van deze vrouw die zich verzorgde met lotions en extracten op basis van (hogervermelde) salomonszegel. En precies dat had de koene ridder in het snuitje, ... die beauty hield van de natuur. Dus in de ogen van andere mannen was dat een uiting van zwakte, doch de huidige moderne psychologie leert dat je van je zwakte een sterkte moet maken. En dat beste lezer had deze Myosotis destijds al begrepen, ja hij had reeds spygologisch inzicht in deze materie, met de boutade 'aan jezelf ken je de ander'.

Zogezegd, zo gedaan.

Hij kreeg het gedaan van de kasteelheer - wie in hem een ideale schoonzoon zag - om op wandel te mogen gaan in de bossen rondom het kasteel. Puik uitgedost in een nieuw harnas aangemeten door Pierre Cardin wandelde hij - ook in deze tijd op anderhalve meter afstand wegens de ophanden zijnde pandemie - door bos, heide, grasland, zompige weilanden en moerassen. Gezien bankcontact ook niet mocht van de overheid om even uit te rusten wist hij al zijn plantenkennis over te brengen op deze bijzondere jonkvrouwe. Om haar het hof te maken plukte hij allerlei kleurige bloemen teneinde een gigantisch boeket te mogen overhandigen die blijk zou geven van zijn liefdesverklaring. Aangezien hij niet alleen naar grote bloemen zocht had hij eerder aandacht voor ogenschijnlijk kleine kleurige bloempjes. Hij wist toen al 'size don't matters'. Hij zag aan de rand van zompige water wat wij nu kennen als moeras een mooi klein blauw blommeke met een geel hartje. Helaas door het gewicht van zijn nieuw tenue viel hij voorover in het water, doch echter voor hij verdronk kon hij nog het boeket naar Palustris toewerpen met de laatste woorden 'vergeet mij niet'. Kortom een hartverscheurend liefdestafereel.

Sindsdien noemt men deze kleine plantjes 'vergeet-me-nietjes'; een ode aan een verliefde ridder, natuurliefhebber, die zijn toekomst anders had ingekleurd. **Dit bescheiden blommeke is sindsdien het symbool van trouw en eeuwige liefde...**

Beste Slobkousjes, enige persoonlijke gelijkenis met bovenvermelde figuren is louter toeval en fictie en berust op de fantasie gestaafd op literair onderzoek in deze blommenmaterie.

Beide verhalen hebben wat om over na te denken. Kies wat voor jou vermoedelijk waar is of waarin je jezelf herkent om verder te vertellen.

Dit brengt verder enige duidelijkheid dat dit plantje dikwijls een prefix krijgt van **bos**vergeet-me-nietje, **moeras**vergeet-me-nietje, **zomp**vergeet-me-nietje, ... water is dikwijls de biotoop.